

til at betale meget, og vi faa Portotakster, hvorved Byerne ogsaa komme til at betale meget, og vi faa Jernbanetakster med højere Betaling for Godsforsendelser, som ogsaa særlig falder paa Byerne, er det ret naturligt, at man ser med en lille Smule Bitterhed paa en saa stærk Stigning, naar denne falder paa et saa ugunstigt Tidspunkt. Der staar ikke til min Raadighed bestemte Tal, der angiver hvorledes Udgifterne fordele sig, men jeg vil henstille til det Udvalg, som faar med denne Lov at gøre, om det ikke var rigtigt at faa Oplysninger om, hvori det egentlig ligger, at Postvæsenet har givet et saa uheldigt finansielt Resultat. Efter hvad jeg ved, maa nemlig Distribueringen af Breve i Byerne, særlig af Breve i Kjøbenhavn, være en ret lukrativ Forretning; jeg tror egentlig, at det kjøbenhavnske Postvæsen betaler sig ret godt. Det er derfor lidt haardt, at man i Byerne skal have Posttaksten paa 4 Øre sat op til 5 Øre, dels af rent teoretiske Hensyn, fordi det herved ligesom tidligere saa smukt bliver det halve af Beløbet for Brevforsendelser over hele Landet, og dels ogsaa naturligvis, fordi man mener, at man ved denne Lejlighed bør tage med, hvad man kan faa. Men hvis det er saaledes, hvad jeg har megen Grund til at tro, at det egentlige Underskud for Postvæsenets Vedkommende slet ikke ligger paa Byernes Postvæsen, men i ganske overvejende Grad ligger paa Landet, er der sikkert Anledning til, hvis det ellers kunde lade sig gøre, at tage det Hensyn til Byerne, at man ikke lod Taksten for Distriktsombæringen gaa op med det samme. Sagen er nemlig den, at man dermed dog ikke naar at gøre Systemet til et rent Titalssystem, som der maaske ellers kunde være Grund til; vi bibeholde 4-Øres-Taksten for forskellige Tings Vedkommende; saaledes bibeholdes for Tryksager og Vareprøver, baade de lokale og de ikke-lokale, 4-Øres-Systemet, og ligeledes bibeholdes 3-Øres-Taksten for Brevkort. Vi komme altsaa ikke til en ren 5- og 10-Tals-Deling, og der kunde saa maaske være nogen Grund til at tage under Overvejelse, hvorvidt den lokale Post, hvis den i øvrigt betaler sig, som den er nu, ikke kunde nøjes med den nu-gældende Takst. I det hele og store er der efter min Mening ikke andet at sige til denne Lov, end at vi jo maa gaa til en Forhøjelse, og vi maa tage denne Forhøjelse saa roligt, som vi kunne. Men Forhøjelsen bør ikke være større, end det behøves, og jeg vil ønske, at Udvalget kunde finde Midler, hvorved det i alt Fald paa

nogle Punkter kunde mildne den ret stærke Skat, det ret stærke Tryk, som denne ny Posttakstlov vil lægge paa Handel og Vandel her i Landet. Vi maa ogsaa huske paa, at Danmark er i Udstrækning et lille Land. Gaa vi op til den her foreslaaede Takst, saa er det, naar vi tage Hensyn til Distancen, en meget høj Takst, vi faa, i Sammenligning med Udlandet. Jeg skal blot henvise f. Eks. til de engelske Portotakster, som ere ganske overordentlig billige; naar man ved, at man for 7½ Øre kan sende et Brev fra England til Kanada og fra England til Australien, kort sagt inden for hele det engelske Dominions Omraade, saa man maa erkende, at en Takst af 10 Øre for et Brev fra Kjøbenhavn til Roskilde ikke er nogen billig Takst. Hermed skal jeg anbefale Sagen.

Neergaard: Jeg har jo i de Aar, jeg har siddet her i Tinget, nogle Gange været med til at forhandle Spørgsmaalet om Posttaksterne. Ganske vist har der i den Tid kun een Gang foreligget Forslag derom, nemlig i 1888, da Revisionen af Postloven blev gennemført, men det har flere Gange, og oftere i Forbindelse med forskellige Forandringer i Lønningsbestemmelserne, været paa Tale at gaa til Forandringer i Taksterne. Under alle disse Forhandlinger har der været to Ting, som man næsten kunde sige ere blevne slaaede fast som Grundsætninger for dette Tings eller for dets store Flertals Vedkommende. Det er for det første dette, at Postvæsenet bør give Balance, at Statskassen ikke skal udrede noget Underskud for Postvæsenet, men det skal kunne bære sig selv, og for det andet dette, at naar der skal være Tale om Forhøjelser, burde disse i alt Fald ikke ramme, hvad man kunde kalde Folkeportosatserne, hvorved jeg forstaar Porto for Breve og Brevkort og for Aviser, det vil altsaa sige de Portosatser, som berøre saa at sige ethvert Menneske i Landet i det rent daglige Liv. Naar vi komme til de andre Forsendelser, Pakkeforsendelser, Postanvisninger og Postopkrævninger, kan det ogsaa hændes alle at benytte dem, men det bliver dog kun ganske undtagelsesvis, den egentlige Folkeporto er den paa Aviser og Tidender og den paa Breve og Brevkort.

Dette Standpunkt er fastholdt aldeles konsekvent her i Tinget helt igennem. I 1888 fremkom der fra et Mindretals, Højremindretallets, Side en Antydning i Retning af at gaa til en Portoforhøjelse, men det blev erkendt fra Ministerens Side og ogsaa